

LA VENTALLADA.

SETMANARI POPULAR.

INMORTALITAT DE L'ÀNIMA.

II

Habent Platon probat que l'ànima es distinta del cos y que la mort no es sinó la separació de dos substancies en las que, la dissolució de l'una no suposa la dissolució de l'altra, després que ha demostrat que l'ànima es indisoluble perque es una y simple, se presenta la següent objecció. L'ànima en efecte, es una cosa invisible incorpórea, mes ¿proba aixó que tinga una simplicitat completa? Y si l'unitat espiritual no fos mes q' una armonia, ¿no seria necessari que l'esperit morís ab la dissolució de la substancia corpórea? ¿No podria dirse també com se diu de l'ànima, que l'armonia d'una lira es alguna cosa invisible, incorpórea y divina, encara que la lira y las cordas sian cosas compostas y d'una naturalesa terrestre y mortal? Per consegüent, al instant en que s'ha fet trossos de la lira, ¿no s'podria per ventura raciocinar com se fa, sostenint que l'armonia subsisteix encara? ¿Y no podria ser també l'ànima una combinació y armonia de diversos elements materials, molt sotils semblants al só d'un instrument, elements que podrien també desapareixe ab la descomposició del cos que 'ls produeix? De cap manera, respon lo filosof; si l'ànima no fos mes que una armonia y una unitat vivent; lluny de manar y dirigir als elements que la constitueixen, mes aviat los obehiria. «Y ¿qué! diu Platon, ¿no veyem per ventura que l'ànima governa á son plahé tots los elements dels quals se la vol suposar composta y formada? ¿no veyem q'ella 'ls hi resisteix durant ca. «si tota la vida, y que manifesta de mil maneres «la autoritat que té sobre d'ells reprimint los «uns ab la fatiga per medi de la gimnástica, ab «lo dolor por medi de la medicina, reprimint los

«altres ab mes dolsura, amenassant á aquestos, «avisant á aquells y parlant al desitg, á la qui- «mera, al temor, com á sers de distinta naturale- «sa que la sua?»

L'unitat de l'ànima, donchs, no podria ser una armonia ni una simple relació. Per lo tant, si la naturalesa de l'ànima consisteix en l'unitat y la simplicitat, no déu temer de cap manera la dissolució del cos. Ademés, las veritats eternas y las idéas que son simples, indisolubles é inmutables son l'objecte natural del esperit del home. Podém assegurar per consegüent que aquest esperit, estant criat ab una analogia y abtut intencional a las cosas que no s' muden, á las cosas eternas, mercé á semblant proporció y conformitat deu contenir en sí un principi de vida immortal. L'ànima aspira irresistiblement á lo eternal, mes en la terra, l'objecte de sos desitjos fuig incessantment devant d'ella y s'aparta de sas aspiracions. Si aquest desitg de lo eternal no pot ser satisfet en lo mon, si la vida no es mes que una purificació que 'ns prepara per la possessió d'un objecte estimat, ¿com podria ser just que nosaltres no acabessim per possehirla y gosarla? ¿tantas y tan poderosas aspiracions serian burladas? tanta virtut, tan de treball perá fer á nostras ánimas dignas del bé y la veritat, conduhiria solament al no res? Tota vegada que l'cos grosser es sempre un obstacle entre nosaltres y nostre objecte, del moment en que l'ànima deslligada dels órganos estarà lliure y en la possessió de sí mateixa, ¿no s' dirigirá á lo que ab tal ardor é inutilment en la vida ha desitjat? «L'ànima, «diu Platon, es molt semblant á lo que es diví, «immortal, inteligible, simple y sempre lo mateix. Siguent de tal naturalesa, quan ella surt «del cos se 'n torna vers á lo qu'es inmaterial com «ella mateixa, y una volta alcansat aquest objecte, entra en possessió de la veritable felicitat, lli- «bertada del error, de la follia, dels temors, dels

«amors desordenats y de tots los altres mals ad-
«erits á la condició mortal, y tal com se diu dels
«iniciats passa sa vida en mitg dels deus.»

Tal es, reduhit á sos termes mes precisos
l'argument desenvolupat en lo Fhédon. Platon lo
complica ab la hipótesis de una vida ante-
rior, tribut pagat sens dupte á la escola pi-
tagórica d' hont aprengué la metempsícosis.
No insistirém en aquest punt de sa erró-
nea doctrina, fundada en que nostres pensa-
ments no son mes, segons ell, que reminissen-
cias de una vida anterior de la qual l'home no 'n
conserva consciencia. Es una suposició gratuita
que no admét absolutament la ciencia psicoló-
gica.

No descuydá Platon, contra lo que molts han
volgut suposar la proba que 's pot dir mes sim-
ple, la proba moral propiament dita; si be que es
sensible que no l'hagués formulada de una ma-
nera tan sòlida y concreta com las anteriors, y
que l'hagués barrejada ab aquells fantastichs
mitos que conclouen sa República, lo Gorgias
y 'l Fhédon. No obstant, molts son los passatges
que donant per establert que las ánimas son re-
compensadas ó castigadas, y baix lo vel de la fá-
bula estableixen la necessitat de la recompensa y
la expiació. Recorda y reproduex aquí totas las
tradicions dels grans sabis y poetas, mes ¡quina
diferencia de aquells ab las teorías de Platon!
Homero, Hesíodo, Orphéo, Muséo y tants d'al-
tres tots prometen y cantan las dolzuras d' una
altra vida, mes la idea que 'n donan, si be es una
proba de la veritat acceptada per tots los pobles,
es no obstant molt lluny de satisfer las aspira-
cions y exigencias del esperit. Los poetas no sa-
ben en sa candorosa puerilitat, imaginar altra
cosa que bens may superiors als de una vida ma-
terial, com son; las lluytas, las carreras, lo dis-
co, la dansa y totas las vanitats de la terra. Eu-
ripides nos pinta als justos coronats de flors y fu-
llas d'olivera en lo convit dels deus, y Sóphocles
nos presenta al desgraciat Edipo saludant com
un salvador lo ilam de Júpiter que li anuncia lo
fi de sas calamitats, y lo comensament de un des-
cans voluptuós. Platon dona á l'ánima un des-
tino mes alt, mes diví y mes corresponent á sa
naturalesa, la contemplació y possessió pura y
sens obstacle de la veritat y la justicia. Estableix
ademés ab forta argumentació la relació estreta
y necessaria del mal ab la desgracia y del be ab la

felicitat, á
espiritual i
ta y rigor

fi de concloure que si aquest principi
no rep en aquest mon sa aplicació exac-
ta, deu rébre-la necessariament en

l'altra vida. «Desde l'moment, diu en sas Lleys,
«en que l'ánima ha fét progressos notables ja
«siga en lo be, ja abandonantse al mal per una vo-
«luntat ferma y sostinguda, si ha progressat en be
«adherintse á la divina virtut fins á venir á ser
«divina com ella; llavors es quan rep grans dis-
«tincions, y de 'l lloch q' ella ocupa passa á un'
«altra estada tota santa y felis; y si ha viscut en
«lo vici, va á habitar una regió trista conforme á
«son estat. Ni tu ni ningú, esclama, se podrá ja
«may alabar d' haberse sustret á aqueix ordre
«constituhit pera ser observat mes inviolablement
«que cap d'altre, y que es infinitament precis
«respectarlo. No li escaparás jamay encara que
«fosses prou petit pera penetrar en los abismes
«de la terra, ni encara que fosses prou gran pera
«elevarte fins al Cel.»

A totas sas ideas relligiosas junta la de una
confiansa celestial, y com ressaltan en tots sos
passatges dos grans conceptes, só es, la idea de
que la vida de l'ánima es una vida del tot inte-
lectual y la esperansa completa dels justos en la
bondad de Deu, y tot aixó adornat ab aquell en-
cant misteriós d' una prosa que es una contínua
poesia per la sublimitat dels conceptes que senzi-
llament expressa, acaba certament per fer sentir
al cor tota la grandesa de la veritat que exposa.
«Quan l'ánima se 'n torna al altre mon, diu en
«son Timeo, no se 'n porta mes que sos actes in-
«telectuals y morals, que li son origen dels mes
«grans dolors ó 'ls mes grans bens desde 'l pri-
«mer instant de sa arribada.» Finalment, lo pre-
mi del just (tal com lo podia entendre la ciencia
pagana) está riquissimament expressat en molts
indrets de sas obras, y molt senyaladament en lo
següent passatge precios, ab que 'm plau con-
cloure eixa breu exposició de sa doctrina.»

«Que tingui confiansa en la sua ánima aquell
«que durant sa vida ha rexassat los plahers y 'ls
«bens del cos com á impropis de sa naturalesa y
«conduhint al mal, y 'l q' ha estimat los plahers
«de la ciencia; aquell que ha adornat sa ánima
«no ab un vestit estrany sinó ab lo que li es pro-
«pi, com la templança, la justicia, la energia la,
«veritat: aquet deu esperar molt tranquilment
«l' hora de sa partida al altre mon, com á home
«previngut per lo viatge quan lo cridarà son des-
«tino».

Se pot ben afirmar que Platon es lo geni que
aplegá en armonich conjunt tot lo mes elevat de
las ciencias en la Grecia: en sas obras se llegei-
xen com triadas y realsadas per son talent totas
las teorías mes rasonables de la filosofia antiga.

Fou com l'abella que triá las més escullidas flors helénicas pera trauren d'ellas los suchs més dolços.

La veu, donchs, d'aquella inteligencia poderosa be pot considerarse com lo ressó de tota la sabiduría grega, mes bé, comespressió del mateix crit de la naturalesa que parla á nostre esperit d'una manera secreta y diu á tots los pobles que l'ánima del home es immortal.

En l'article següent veurém la mateixa veritat confirmada per la més elevada manifestació de la filosofia romana.

J. Planas y Feliu.

A GIRONA.

Tenint los peus en tos carrers y plassas
Sent d'entusiasme bategar lo cor,

A cada colp que vant donant mas passas
Miro un gegant que 'l temps modern no ha mort.

Lo gegant de la Patria que en tú 's troba
Encara viu com en lo temps passat;
En va 'l pigmeu profanador fá proba
Pera arrancarli llur sagell sagrat.

Encara veig que tos pagesos mostran
La barretina que ennobleix son front,
Y encara tots devant la creu se postran
¡Exemple gran pera ensenyar un mon!

No hi ha paret en que mos ulls no hi vejan
Tos bells anals en lletres d'or escrits,
Y 'm bat lo cor y 'ls ulls me guspirejan
Membrant las gestas de tos homs ardits.

En confusió 'ls recorts omplen ma pensa
Y quan l' historia 'm conta 'l qu' has sigut
Seguint tos orizonts de gloria inmensa
Brillant com un estel mir ton escut.

Y Sant Narcis y Pere 'l gran, Girona
Miro vetllantne ab incessant anhel;
Ells te cenyiren esplendent corona
Ab flors de terra y ab llorers del cel.

També he guaytat de 'n Alvarez las cendres
Sentint ma pensa són potent esperit.

¡encar las fullas de sos llors son tendres!
¡Són d'un llorer que Deu no 'l vol marcit!

¡Oh gran ciutat! he respirat ton ayre,
He respirat l' alé de mil titants.!

Per mes que 'l vol mon pensament enlayre
¿Qué valen ay! per ta grandor mos cants?

Per sempre Deu estés son mantell tinga
Girona la immortal, dessobre teu,
Jamay un foch estrany á secar vinga.

la sava gloriosa
La corona immortal que 't doná Deu.

Claudi Omarch y Barrera

Girona 17 Octubre d' 1880.

LO CANT DEL ESPARVER.

Jo del espay sò 'l rey,
á ma feresta lley

las aus lo cap acotan,
jo travesso 'ls turons
y las serras y monts
fendexo entre la boyra.

Un jorn la llum vegí
endins lo cau mesquí
que en l' enderroch se trova,
vegí crexe 'm ferrats
uns unglots reflats
que 'm donaren la forsa.

Mas alas estenen
passo com llamp furient
ciutats, vilas y pobles,
y 'ls gegans campanars
vetx á mos peus alsars'
com buchs de mel preciosa.

En temples enrunats
y castells esfondrats
jo fatx mon niu, á l' hora;
y en gótichs finestrals,
estadas senyorials,
vivendas sumtuosas.

Sempre que 'm porta 'l vent
baf d' una lluyta, atent
jo volo á afraus y concas;
¡quan de cops enardit,
ab los corbs m' he partit
despullas d' una forca!

Quan l'eura ab trist perfum
y la lluna ab sa llum
enjóyan alta torre,
jo, desde sos marlets,
recordo ab mos xisclets
lo plant d' una bandola.

E historias de guerrers
patges y cavallers
tornetxs, lluytas y glorias;
en los antichs palaus;
gestas de capdills braus
mon pensament recorda.

En l' alterós penyal
del espadat cimal
fatx mon niu en la roca,
á mos peus tinch lo mon
y mon vol se confon
en l' ombra de la gloria.

Jo só 'l géni del crím,
jo só 'l rey del abím;
per mi, las aus tremólan,
quan brunz la tempestat
y 'l llam serpeja irat,
jo canto ple de joya.

Mentres resa 'l pagés,
l' esguart al cel suspés
jo passo entre la fosca,
y signantme ab lo dit
diu que 'l mal esperit
s' amaga entre la sombra.

Artur Masriera y Colomer.

DESPEDIDA.

Verge de Montserrat,
Catalana Princesa:
ab sentiment me 'n vaig
tan lo deixa 'us me reca.

Sols per venir á Vos
deixi la meva terra,
y ara que 'm trobo aquí,
voldria estarm' hi sempre.

Que en est lloch tot es pler
no 's coneix la tristesa,
puig al qui es afligit,
donau consols de Reina.

A mi me 'ls heu donat,
y no esperaba menos
de vostre gran amor,
de vostra gran finesa.

Perso d' agraument
rendit, vos prech Mareta,

que de mon pobre cor,
vulláu rebre 'n l' ofrena.

Que encar que jo m' entorn'
cap á llunyanas terras,
vull qu' ne reste ab Vos;
vull que vos cante sempre.

R. Ferrusola.

Montserrat 5 Juliol de 1880.

Crónica General.

A Palafrugell ha comensat á funcionar desde 'l dia 9 del corrent una Caixa d' ahorros, ab qual motiu sa Junta directiva ha dirigit als habitants d' aquella vila una alocució demanant sa ajuda per portar felisment á cap la nova obra, y demostrant sa utilitat per la clase obrera, la qual, enganyada moltes vegadas pel vici ó per las tentadoras rifas, malgasta un capital, que tan útil podria serli en un dia de desgracia ó de malaltia. Las firmas dels que forman la Junta directiva, algunas de ellas molt conegudas per nosaltres, son la major aseguransa pel bon éxit de la Caixa d' ahorros de Palafrugell.

Per conducto autorisat se sap que dintre curts dias s' obrirá al transit públich la secció de carretera compresa desde Llagostera á Cassá de la Selva, gracias á la activitat del diputat provincial per aquell, districte y al desprendiment dels Municipis de aquella vila y de las demás anomenadas que han sufragat los gastos d' una rampa provisional que salvará lo pas de la Riera de Barneda. Aquella vila, que á pesar de sa reconegada importancia se trova poch ménos que órfana de comunicacions, fá molts anys que espera ab ánsia l' acabament de dit trós de carretera, y per aixó lo dia que s' inauguri será d' enhorabona per tota aquella comarca.

En lo Cementiri de la mateixa vila fá poch dias s' hi col·locá una preciosa obra d' art sortida del taller dels reputats escultors de Barcelona senyors Vallmitjana. Es una *Mater dolorosa*, ó millor dit, un grupo de Pietat en mármol blanch de Carrara. La Verge está sentada tenint lo cadávre del seu fill en una posició tan artística com sentida.

També fou benehit no fá molt lo nou altar major de aquella iglesia parroquial; són estil gó-

tich sevér y elegant, y 'ls richs daurats y esmaltats que 'l cubreixen lo fan una obra d'art molt apreciable. Los perits calculan són valor en deu mil duros.

—Sembla que molt prompte 's comensaràn los treballs del Tranvía de vapor, que ha d'unir la població de Sils ab la important vila de Sta. Coloma de Farnés. Hem vist los plans dels terrenos que ha de recórrer aquell, aixís com també 'ls modelos dels coches que 's utilizarán per la conducció de pasatgers y carga, de manera que aviat tindrà Santa Coloma la millora que tant de veras está desitjant.

—Nostre amich lo conegut pintor olotí, Sr. Berga, té en preparació alguns quadros de costums y entre ells un que titulará *L'advocat de peu de marge*, tret d'una composició escrita en nostra llengua.

—La «Biblioteca universal» que 's pública en Madrid, donará á llum, un tomo de poesías escritas en nostre idioma, traduhidas en castellá. Las traduccions anirán acompanyadas del original catalá.

—Segons parer de tots los arqueólechs qu' han visitat los treballs que 's practican en Caldas de Malavella, ab motiu de volerhi fundar un nou establiment de banys, la piscina fá poch allí descuberta y los diferents conductes de massisos enllosats, confirman ab sa construcció que allí hi havia en antich temps unas veritables termas romanas. Afortunadament, contra lo que sól succehir, los posehedors d' aquell terrenó á mes de son objecte especulatiu contribuixen per sa part en tot lo possible en la investigació arqueológica, disposant no sols que 's conserven en bon estat los objectes descuberts, sino també que 's fassan noves escavacions, dirigidas á explorár aquell punt, cada dia mes interessant pels que 'l visitan.

—Havem rebut lo programa d' un Certámen literari, convocat per l' Ajuntament de Vilanova y Geltrú, celebrador ab motiu de las festas que tindrán och en la próxima inauguració del ferro-carril de Valls á Vilanova y Barcelona; s' ofereixen sis premis, dos temas en prosa y quatre per poesia, entre los que figura lo difícil assumptó de una oda al ferro-carril, que será premiada ab una locomotora de plata. Constitueixen lo jurat personas de respectable anomenada en las etras catalanas.

—Hem vist casualment lo primer número d' un periódich que ha comensat á publicarse en aquesta localitat, que s' anomena *El Eco del País*. En ell se pu-

blica un tros de la carta que 'l Sr. Joseph Moreno Nieto ha escrit al Sr. Salazar sobre la enseñansa *layca*. Ab semblant motiu la Redacció del nou colega elogia en grau tan superlatiu al Sr. Moreno Nieto, que segons textualment s' expressa, *es sens disputa en materias religiosas l' home més docte de nostre país*.

Aixó, quant menos, sembla qu' es anár un poch lleuger en donár un calificatiu, puig no creyém que la ciencia del Sr. Moreno Nieto en materias religiosas eclipsi la del episcopat espanyol, ni la del il·lustrat clero de nostra terra, en lo qual hi figuran noms de fama europea, com son los dels P. P. Fita y Cámara; aixís com tampoch la dels eminents publicistas espanyols Carbonero y Sol, Orti y Lara, Menendez Pel·yo, Villamil, y una munió d' altres qu' ab sas valentas plomas defensen gloriosament la veritat católica.

—En lo bolletí Oficial de la Provincia corresponent al dia 17 d' aquest mes s' anuncia, que 'ls perits senyalats per la comprobació parcial de la riquesa declarada pels propietaris de fincas rústicas y urbanas comensaren los treballs lo dia 15 en lo terme judicial d' aquesta ciutat; y s' encarrega al Senyors propietaris y ganaders que permetian lo regoneixement de sas fincas y lo reconté dels caps de bestia, per lo millor desempeñy de la empresa.

—Lo dimars últim ab lo tren de la tarde sortí d' aquesta ciutat per Barcelona lo poeta D. Joseph Zorrilla. Ha marxat també á la capital del Principat pera pendrer part en lo Congrés Catalá de Jurisconsults, com á delegat pel Col·legi d' advocats d' aquesta ciutat, nostre amich D. Emili Grahit.

—Hem rebut lo tercer quadern de la *Biblioteca dels escòns* que publica en Vich lo llorejat poeta catalanista Il·ltre. D. Jaume Collell, Pbre, Mestre en Gay Saber. Se compon aquest quadern d' una variada colecció de Faulas y similis, que recomaném ja desde ara á nostres jectors, ab la certesa de que trobarán en aquest petit volúm sana y profitosa ensenyansa.

—En lo taller que en la forsa té lo jove marmolista Sr. Pere Canals, hem vist ja mitj acabada lo lápida que deu posarse en lo ninxo hont fou sepultat lo cadavre del Il·ltre Doctor D. Thomás Agustí y Prats, Canonge Magistral que fou de aquesta Seu y que havia desempeñat per molts anys la Cátedra de Theologia dogmática en est Seminari, en qual desempeñy havia adquirit una justa fama. La inscripció es llatina, y si no estem mal informats, dictada per lo digníssim Senyor Penitenciari lo Doctor D. Salvador Quintana.

—Lo vent huracanát que la nit del dimécres últim se experimentá en aquesta ciutat, tirá á terra una casa situada en la carretera de Santa Eugenia devant de la estació del carril, salvantse per miracle d' una mort segura la familia que la habitava. Continua lo temps revolt y mol inclinat á plujas.

—De *La Renaixensa* extrayém los següents dats estadístichs.

Las quatre provincies: Barcelona, Tarragona, Lleyda y Girona que componen Catalunya, tenen, segons l'empadronament fet per l'Institut Geogràfic y Estadístich en 31 de Desembre de 1877, baix la direcció de nostre ilustre paísá D. Cárlos Ibañez, una població de 1.749,710 habitans de fet y 1.761,996 de dret, dividits per las quatre provincies d'aqueixa manera:

Habitants de fet.	Habitants de dret.
Barcelona 835,306	826,050
Tarragona 330,105	333,468
Lleyda 285,297	297,377
Girona 299,002	305,101
<hr/>	<hr/>
Total..... 1.749,170	1,761,996

La població de fet consta de tots los habitans que 'l dia del empadronament se trobavan presents, y la població de dret de tots los habitans que tenían fixat lo domicili en lo punt d'empadronament.

La població flotant de Catalunya es com segueix

Número de transeunts de la provincia de	
Barcelona 30,879 espanyols y 1,664 extranjeros.	
Tarragona 5,177 » y 113 »	
Lleyda 5,221 » y 233 »	
Girona 5,139 » y 676 »	
<hr/>	<hr/>
Total. . . . 46,416	2,686

Catalunya contava en 'l any 1860, 1.673,842 habitans, de manera que ha aumentat en 75,868; sent d'advertir que solsament la provincia de Barcelona ha guanyat 109,039 habitans y la de Tarragona 8,219, mentres que Lleyda ha perdut 29,234 y Girona 12,156 habitans.

Arbucias.—En una carta que tenim á la vista se 'ns donan detalls interessants de la magnífica funció religiosa celebrada en la vila d'Arbucias lo dia 6 del present mes ab l'objecte de instalarse allí la associació de Fillas de María, obra que segons s'espressa la carta, ha sigut fruyt de la Santa Missió donada en la dita vila per los Revnts P. P. Jesuitas Armengol y Matas.

La Iglesia fôu adornada ab extraordinari esplendor, habentse estrenat un magnífich dossier pagat per una de las Senyoretas associadas, y despres de quatre dias de solemne funció preparatoria, se celebrá lo dia 6 la gran funció que ab lo major lluhiment dedicaren las Fillas de María á sa soberana Patrona. Al matí tingué lloch la benedicció de medallas, las que ostenta-

van totas las associadas, penjant de sa mantellina ab cinta blava, com á particular distintiu ab que s'honran y senyalan sa devoció á la Santíssima Verge. Seguí despres la Missa de Comunió, sigüent aquesta molt concorreguda no sols per las de la Congregació sinó per tota classe de personas de tota etat y sexo, y dirigintlos lo P. Matas una sentida prédica. A las onze hi hagué Missa solemne, cantada ab armonium, y fou predicat un eloquent sermó.

Per la tarde se féu una solemne professó, hont s'hi contaren ja unas dos centas associadas en mitj de la demés numerosa concurrencia. Acabá tan espléndida funció ab un bonich Rosari cantat á la Verge y un sermó en que lo ja nombrat P. Matas conmoqué tendrament al piados auditori, ponderant la ditxa que tenian las donzellas de entrar en una filiació tan santa, donant la enhorabona á sos pares y á tots los que á tal obra contribuïren.—Y nosaltres la doném de tot cor á la vila d'Arbucias, puig que ab semblants cultos ha donat á coneixré un ver amor per las institucions relligiosas, desitjant que semblants exemples tingan imitadors en tots los pobles de Catalunya.

ROMA. Á últims d'Octubre prop-pasat lo Cardenal Jacobini y lo delegat del govern moscovita firmaren en Viena un acort preliminar para continuaren Roma los tractes en que alas horas s'havia entrat de nou despres d'una llarga interrupció.

Ara apar que l'intel·ligencia entre abduas corts es ja complerta.

Despres de la audiencia pontificia dels pelegrins italians, un enviat imperial de Russia se presentá á sa Ema. lo Cardenal d'estat á qui entregá las insignias en brillants de la ordre d'Alexandre Newski, donantli ensemps las gracias en nom de llur soberá, per motiu del felis acabament de las negociacions entre la Sta. Sede y Russia.

L'arreglo de la gerarquia de la Iglesia en aquell imperi y del nomenclament de Bisbes, com y també lo relatiu al us de la llengüa en las iglesias cotólicas, que no son sino polacas, eran assumptos principals que Lleó XIII havia tractat ab gran fermesa. Es, donchs de creurer que lo exit haurá estat afortunat, y que 'ls polachs tingan motius de ver regositj.

—Lo Papa doná audiencia lo dia 6 del present mes al pelegrins italians, ab cual motiu pronunciá un bellissim discurs recordant que 'l verdader progrés y benestar de Italia están intimament lligats ab la sort de la Santa Sede. Despres, dirigintse al pelegrins, los hi digué:

«Mostrause animats de un mateix pensament. Aproveiteu tots los medis que tingueu á ma pera conservar á lo italiá lo sentiment religiós, l'amor

la Iglesia y la sumisió al Romá Pontífice. Poseu tot lo vostre empenyo en contrarrestar l' esperit de incredulitat, de corrupció y de desenfrenada llibertat que s' ha apoderat de la nostra época. La Joventut católica, ab sas academias y la obra dels congressos católics ab sas juntas, deuen desempenyar ab zel llur acció y exemplar lo seu camp, obrant de comú acort en lo que 's refereix á la Religió y á la Fé, mantenintse baix la direcció y la dependencia dels Pastors sagrats.»

—S' anuncia lo nomenament de Mons. Roncetti pera la nunciatura de Madrit.

Lo Sr. Moncenni, Nunci de Lima, passarà ab lo mateix càrrech á un altra nunciatura de Europa.

En sent lo dia 18 del mes present arribaren al palau apostólich del Vaticá los grans duchs Sergi y Pau de Rusia pera visitar á sa Santetat lo papa Lleó XIII, com estava anunciat. Anavan acompanyats del contra-almirant Arseniew, curador dels grans duchs; del capitá Derfeldin, ajudant de camp del emperador; del coronel Stoponow, y del cavallera Estanislau Salviati.

Foren rebuts ab tots los honors deguts á tant als perssonatjes y ab grans mostrats d' apreci de la Cort pontificia. Lo Pare Sant los acullí y 'ls rebé en lo marxapeu de son gabinet, parlant ab ells llarga estona sobre assumptos particulars. Des seguida se complagué en rebre á la comitiva dels grans duchs que estos presentaren al Papa.

Acabada la audiéncia pontificia los grans duchs se retiraren, essent acompanyats ab lo mateix ceremonial de sa arribada fins á la entrada dels departaments pontificis, desd' ahont se dirigiren á complimentar á sa Emma. lo Sr. Cardenal Jacobini, qui 'ls rebé ab los honors que corresponian.

Ultimament s' esperava la arribada á Roma del Eminentíssim Cardenal de Bonnechose. Arquebisbe de Roe, y Reverendíssims Bisbes d' Agen y Perpinyá, Monsenyors Fonteneau y Caraguel, procedents de Fransa.

Se havia rebut en lo Vaticá la nova de la primera recepció oficial verificada á Viena lo dia 12 per lo Nunci Mons. Vanuntelli.

Feu los honors lo Xambelan compte Condeshove.

Assistiren á dit acte lo príncep d' Hohenlohe, lo compte de Creunville, lo príncep Taxis, y los ministres austríachs, tots embaixadors y molts de ells membres de la aristocracia: total 160 personas.

FRANSA. —Lo ministre del Interior y de Cultos, Sr. Constans, pretenia elegir nous bisbes á son antoix y que fossen també un tant segons sa

conveniencia, sens fer cas dels avisos de la Cort pontificia. Á fi de que los nomenaments que pensava fer anessen revestits del caràcter de una independéncia absoluta devan la Santa Sede, lo Sr. Constans havia projectat exigir de sos candidats formals compromisos que 'ls lligessen mes endavant.

Més eixa pretenció ha quedat frustrada per la actitud del papa Lleó XIII, que digué: *Res de nomenament de bisbes, ans que oceptar bisbes masons.*

—Lo sigle XIX podrá ben bé dirse lo sigle de las obras colosals; actualment s' está estudiant ab gran activitat lo medi de comunicar Fransa ab Inglaterra per medi d' un gran túnel qu' atravessi en tota sa extensió lo pas de Calais; una companyia inglesa fundada exclusivament pera executar los travalls preliminars que han de decidir sobre la possibilitat d' aquesta obra grandiosa acaba de practicar un pou al qual s' ha dat la fondaria que 's considera suficient pera arribar al terreno en que deuria establirse 'l túnel. Los diaris inglesos anuncian qu' encara que s' haja trobat aygua en las capas superiors dels terrenos atravessats, no s' han produhit infiltracions en la galeria inferior oberta en una roca sólida. Próximament s' obrirá un altre pou, y si en aquest los resultats son també satisfactoris, se portarán endevan altres travalls pera ultimar lo projecte en definitiva qual realisació pensan portar á cap los directors de la companyia en l' espay de quatre anys. Veus aquí una obra que de portarse á cap eclipsaria l' importancia de molts, consideradas fins are com lo *nou plus ultra* de las dificultats y del atreviment.

—Lo dia 4 del mes corrent morí, á la edat de 87 anys, lo venerable Cardenal Arquebisbe de Cambray.— R. I. P.

—Lo periódich órguen del president de la república, s' ha donat gran pressa á fer conéixer la voluntat de son amo y senyor als religiosos espulsats.

«Lo nunci apostólich, diu, ha tingut una llarga conferencia ab lo ministre del Interior.

«Lo Sr. Constans no l' hi ha ocultat que estava decidit absolutament á impedir que las congregacions espulsadas tornessen á pendrer possessió de llurs antichs establiments, haventse donat ordres pera que se tinga una rigurosa vigilancia.»

INDIA. —S' ha descubert una conspiració dels musulmans habitants de Kolapat (Yndia inglesa) pera degollar á tots los europeus durant la celebració de las funcions religiosas.

Los musulmans han assessinat onze oficials

ndig enas, á fi de saquejar la ciutat y restablir lo *rajah*.

Las autoritats han pres á 27 musulmans.

ALEMANIA. —La princesa Alexandrina, neta de una jermana del emperador Gillerm, y filla de la princesa Lluisa Maria Elena, de Maklemburg Schwerin, acaba d' entrar de novicia en una casa que las Germanas de Sant Vicens de Paul tenen á Praga.

—A Westfalia han abjurat dos sacerdots los errors de la secta dels vells católichs que havian abrrassat, entrant novament á formar part de la Iglesia de Jesucrist.

XINA. —Mont senyor Cori, Vicari apostólich de Chan-tong, ha inventat un alfabet de 33 lletres en substitució dels innombrables signes monosilabichs de la llengua xina. L' emperador de Austria ha regalat al citat Bisbe missionista lo material tipogràfich necessari pera portar á cap lo nou invent; Son método se va popularisant ja y son molts los neófits que 'n fan us, lo que prepara una seria revolució en lo modo d' escriurer aquella llengua.

ESTATS-UNITS. —Lo día 28 de Novembre últim prengué possessió del nou arquebisbat de Chicago Mons. Fechan, bisbe que fou de Nashville, elegit arquebisbe d' aquella ciutat per la Sta. Sede en lo mes d' Agost, Eixa creixent iglesia conta ja mes de 200 sacerdots y 230,000 faels; ab dos bisbes sufraganis á Poeria y Alton.

—Los habitants de Hanisburg han celebrat ab una gran festa la tornada de Mons. Yhanahan de sa peregrinació á Roma, rebentlo en triunfo. Lo palau episcopal estava adornat ab banderas americanas, irlandesas y pontificias.

Mons Yhanahan es lo primer Prelat de Hanisburg, y son bisbat te una població católica de 40,000 ánimas.

CEILAN (ASIA.) —Segons la Memoria enviada per Mons. Pagnani á la Sagrada Congregació de Propaganda Fide, lo Catolicisme feu lo següent progrés en lo vicariat apostólich de Colombo, desde 1. de Setembre de 1879 á 31 de Agost de 1880:

«La població católica de Colombo es de 128,000 ánimas. Te 31 missionistas y 172 iglesias, de las quals quatre se han edificat durant eixa época. En lo decurs del any foren bateijats 769 pagans, 144 membres de diferentas sectas protestants, y 4,593 criaturas. Lo Prelat administrá la Confirmació á 5,190 fiels. Las comunions pasquals ar-

ribaren á 64,095. Las Confronias del Vicariat pujaren al número de 57, ab un total de mes de 17,000 confreres. Lo Seminari te 15 estudiants, y las escolas católicas, en número de 151, son frequentadas per 7,332 noys y 5,129 noyas.»

Butlletí Religios.

QUARENTA HORAS: Comensan demá en la iglesia parroquial de Santa Susana del Mercadál. La exposició será de las 8 á las 11 y mitja del dematí y de las 4 á las 6 de la tarde.

—Avuy comensará en la iglesia de N. Sra. de Carme la devota novena de las ánimas; tots los dias predicará en català un P. Missionista.

Epigrama.

À un deixeble molt distret
Un mestre sério renyava
Y aquet que no i' escoltava
No volia estarse quiet.

Llavórs li diu, advertint
Que sos mots no feyan mella:
«Crech t' entran per una aurella
Y per l' altra 't van sortint»
—No senyó, s' ha equivocat,
No es pás com vosté m' ha dit:
Las paraulas, no han sortit,
Pro es perque no m' han entrat.

N. Cassanyas.

Solució de la xarada del número passat.

VET-LLA-DA,

Xarada.

En la casa d' un banquer
Trobarás *Prima* y *segona*;
De qu' es negació la *tres*
Qualsevulla se 'n adona,
Y lo *tot* es tan gloriós
Que 'l serho tinch á gran honra.

S.

La solució en lo número vinent.

Giron: Estampa d' en Manel Llach.